

[Justitsministeren.]

og faa diskuteret det, som han her har ført frem, med selve Lygteudvalget. Det vilde glæde mig at overvære en saadan Diskussion, den vilde vist baade blive munter og underholdende og belærende. (*Ulrich*: Jeg skal gøre, hvad jeg kan, for at komme). Tak, det ærede Medlem skal være særdeles velkommen. Jeg skal bestræbe mig for, at det kan gaa af i al Fredelighed.

Medens den ærede Ordfører for Udvalget overordentlig rigtigt refererede Udtalelser, som jeg havde fremsat om, hvad jeg vilde gøre, hvis Kørehastigheden blev forhøjet for almindelige Motorkøretøjer fra 50 til 60 km i Timen, er det kommet til at staa noget bestemtere her i Udvalgets Betænkning. Der staa

„I Samraadet med Justitsministeren har denne overfor Udvalget erklæret, for saa vidt Ændringsforslaget vedtages, at ville tilkendegive Politimynderhederne, at disse Hastighedsbestemmelser strengt overholdes.“

Jeg har, som den ærede Ordfører udtalte, sagt, at jeg vil søge dem strengt overholdt. Ud over det mulige er nemlig ingen forpligtet og ud over det mulige kan jeg heller ikke forpligte mig. Hvad Justitsministeren er i Stand til, beror for en væsentlig Del paa, hvilket Politi han har til sin Raadighed, og Færdselspolitiet her i Landet bestaar for Tiden af 8 Mand — otte Mand, og det hedder sig, at der i Finansudvalget er Betænkkelighed ved at imødekomme en Anmodning, som jeg har stillet, om at faa Lønninger til 4 Mand til.

Selv om jeg nu faar disse 4 Mand, saa der altsaa er et Færdselspoliti paa 12 Mand her i Landet, vil man jo forstaa, at der er Grænser for, hvad de kan overkomme, og det kommunale Politi er i Regelen ikke større end, at deres Tid er meget stærkt optaget af andet Arbejde. De kan ikke saadan hellige sig Overvaagelsen af Færdselslovens Overholdelse.

Jeg haaber derfor, at man, naar dette Forslag om en Forhøjelse af Hastigheden gennemføres, ogsaa vil imødekomme mit virkelig meget beskedne Ønske om at faa Færdselsbetjentenes Antal forhøjet fra 8 til 12. Det vil hjælpe ganske overordentlig paa Evnen til at passe paa, at Motorlovgivningen virkelig overholdes. Der er flere Gange talt meget højt om, at det er forkert, at vi har en Lovgivning paa dette Omraade, som ikke bliver overholdt. Dertil er nu for det første at sige, at alle Love skulde overholdes, men der er jo ingen Love,

der overholdes af alle; alle Love bliver desto værre overtraadt, men naturligvis maa jeg indrømme, at Loven om Kørselshastigheden bliver overholdt mindre end de fleste andre Love, lykkeligvis. Men det kan jo heller ikke siges, at der fra Lovgivningsmagtens Side gøres meget for at faa denne Lovgivning overholdt, naar man kun har forsynet hele Landet med 8 Betjente til i første Række at overvaage dette.

Naar det ærede Medlem Hr. Rager, som er Tekniker, paastaar, at Motorcykler kan konstrueres saaledes, at de ikke kan køre mere end 50 km i Timen, tør jeg som usagkyndig ikke bestemt modsige ham. Men jeg ved ikke, om det i det hele taget vilde være heldigt at have saadanne Køretøjer, der teknisk er ude af Stand til i et enkelt Øjeblik at sætte Farten op over den lovbestemte. Der kan let komme en Situation, hvor der maa smuttes til Side, hvor det er af Vigtighed, at man kommer frem hurtigt for ad den Vej at forhindre en Ulykke, saa jeg tror, at dette vil være uheldigt. Og jeg maa ogsaa sige til det ærede Medlem Hr. Knud Hansen, at det at indrette Vogne saaledes, at de overhovedet ikke kan komme op over den lovbestemte Kørehastighed, efter min Mening vilde være uheldigt. Der er Tilfælde, hvor Nød bryder alle Love, og i saadanne Nødtilfælde kan det være heldigt, at det paa-gældende Køretøj, hvad enten det er en Motorcykle eller et Automobil, kan slippe hurtigt til Side.

Jeg har søgt at fatte mig i størst mulig Korthed, og jeg har nu kun tilbage at udtale mig om eet Ændringsforslag, det er det Forslag, der lyder saaledes:

„Bøderne tilfalder Statskassen og Kommunens Kasse, hver med Halvdelen“. Dette Forslag maa jeg bestemt afvise, og jeg skal her gøre nogle rent sagligt oplysende Bemærkninger. Statens Indtægter af Bøder i 1927—28 var 778 000 Kr., og i Finansaaret 1930—31 var de steget til 950 000 Kr. Vi er altsaa, som man ser, oppe paa en Millionindtægt for Staten, og den Stigning, der har været i de sidste Aar, skyldes sikkert i alt væsentligt Bøder for Overtrædelse af Motorloven. Det maa derfor antages, at Henlæggelsen af Halvdelen af Motorbøderne til Kommunerne vil betyde en alvorlig Nedgang i Statskassens Indtægt af Bøder. Finansministeren maatte i hvert Fald give sit Samtykke til den foreslaede Ændring, og det tror jeg nok, jeg tør staa inde for, at han ikke gerne gør; og vi kan